13/06/2022

Η εορτή του Αγίου Πνεύματος στην αδελφότητα «ΠΕΛΕΚΑΝ» στο Κομνήνιο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος 13 Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος στην αδελφότητα «ΠΕΛΕΚΑΝ» στο Κομνήνιο Βεροίας.

Στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, τέλεσε μνημόσυνο για τον μακαριστό ιδρυτή της αδελφότητος π. Αμβρόσιο Κυρατζή.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ταχεῖαν καί σταθηράν δίδου πα-ρα-μυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τά πνεύματα ἡμῶν».

Τήν ἱκεσία τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου τοῦ κοντακίου τῆς Πεντηκοστῆς ἐπα-ναλάβαμε καί ἐμεῖς σήμερα, Δευτέρα μετά τήν Πεντηκοστή, ἡμέ-ρα κατά τήν ὁποία ἑορτάζουμε τό τρίτο πρόσωπο τῆς Παναγίας Τριά-δος, τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο ἐπεφοίτησε κατά τή χθεσινή ἡμέρα «ἐπί τούς ἁγίους μαθητάς καί ἀποστόλους τοῦ Κυρίου». Καί στούς στίχους αὐτούς ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς ὑπενθυμίζει μία ἰδιό-τητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος τήν ὁποία συχνά παραβλέπουμε, τονί-ζο-ντας περισσότερο τή φωτιστική καί σοφιστική του ἐνέργεια.

Τό ἅγιο Πνεῦμα ὅμως δέν φώτισε μόνο τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τούς προσέθεσε μόνο τήν κατά Θεόν σοφία, ἡ ὁποία θά τούς καθιστοῦσε ἱκανούς νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ ὅλη τήν κτίση, ἀλλά καί παρηγόρησε τίς ψυχές τους πού ἦταν ταλαι-πω-ρημένες ἀπό ὅλα ὅσα εἶχαν ἀντιμε-τωπίσει μέ τό Πάθος καί τή Σταύ-ρωση τοῦ Κυρίου, πού ἦταν φοβι-σμένες ἀπό τήν κακία καί τήν ἐμπά-θεια τῶν Φαρισαίων, πού ἦταν θλιμμένες, γιατί δέν εἶχαν πλέον κοντά τους τόν Διδάσκαλό τους, στόν ὁποῖο μποροῦσαν νά καταφύγουν καί νά στηριχθοῦν.

Ὁ Χριστός μέ τήν κάθοδο τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐξεπλήρωσε τήν ὑπόσχεσή του πρός τούς μαθητές του ὅτι δέν θά τούς ἐγκαταλείψει καί ὅτι, παρά τίς θλίψεις πού θά ἀντιμετωπίσουν στόν κόσμο, αὐτοί θά ἔχουν τήν χαρά του «πεπλη-ρω-μένην» μέσα στήν ψυχή τους. Θά ἔχουν πλήρη τή χαρά πού δίδει ὁ Κύριος στούς μαθητές του.

Καί πῶς θά τήν ἔχουν αὐτή τή χαρά; Ποιός θά τούς τήν δίδει; Πῶς δέν θά αἰσθά-νονται μόνοι καί ἐγκαταλελει-μέ-νοι; γεννᾶται τό ἐρώτημα.

Τό ἔργο αὐτό ἀναλαμβάνει τό Πα-νάγιο Πνεῦμα μέ τήν κάθοδό του στόν κόσμο καί τήν ἐπιφοίτησή του στούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Γι᾽ αὐτό καί τό ἅγιο Πνεῦμα ὀνομάζε-ται καί «Παράκλητος», παρακαλεῖ, δηλαδή, παρηγορεῖ τούς ἀνθρώ-πους πού τό ἐπικαλοῦνται, πού τό δέχονται στήν ψυχή τους καί ἀγω-νίζονται νά τό διατηρήσουν μέσα τους. Παρηγορεῖ καί ἐνισχύει τούς ἀνθρώπους πού δοκιμάζονται ἀπό τίς θλίψεις, πού ἀπογοητεύονται ἀπό τά προβλήματα, πού ἀποθαρ-ρύ-νονται ἀπό τίς ἀποτυχίες, πού αἰσθάνονται πληγωμένοι ἀπό «τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ» καί ἀδύναμοι νά συνεχίσουν τήν προσπάθειά τους.

Καί δέν ὑπάρχει κανένας ἄνθρω-πος, ὁ ὁποῖος νά μήν αἰσθάνεται κάτι ἀπό αὐτά πού ἀνέφερα, πού νά μήν αἰσθάνεται ὅτι κανείς δέν μπο-ρεῖ νά τόν καταλάβει καί νά τοῦ ἐλαφρύνει τό βάρος πού καλεῖται νά σηκώσει εἴτε στήν καθημερινό-τη-τά

του εἴτε στόν πνευματικό του ἀγώνα, πού νά μήν αἰσθάνεται κά-ποιες στιγμές μόνος, ἐγκαταλε-λει-μέ-νος, ἀπογοητευμένος ἤ καί φοβι-σμένος ἀπό ὅσα συμβαίνουν γύρω του, ἀκόμη καί ἄν δέν τόν ἀφοροῦν ἄμεσα.

Τό ζοῦμε ὅλοι, ἰδιαιτέρως στίς ἡμέρες μας, στίς ὁποῖες ἡ κρίση, ἡ πανδημία, ἡ ἀναταραχή πού ἐπι-κρα-τεῖ στόν κόσμο μας, οἱ πόλεμοι καί «οἱ ἀκοές πολέμου», ἡ κατά-πτωση τῶν ἀρχῶν καί τῶν ἀξιῶν, τά ἀνησυχητικά κοινωνικά φαινό-μενα πού ἐξελίσσονται γύρω μας μᾶς προβληματίζουν καί μᾶς ἀπο-γοη-τεύουν. Καί σέ αὐτά προστίθε-νται καί οἱ δυσκολίες πού ἀντιμε-τωπίζει ὁ καθένας μας στή ζωή του καί τόν ἀποθαρρύνουν καί τόν θλίβουν.

Ὅμως δέν θά πρέπει οὔτε νά θλι-βόμεθα οὔτε νά ἀπογοητευόμεθα, διότι δέν εἴμεθα μόνοι στόν κόσμο, ὅσο μόνοι καί ἄν νομίζουμε ὅτι εἴμεθα. Ὁ Παράκλητος, τό Πανάγιο Πνεῦμα, ἐπιφοίτησε στόν κόσμο ὄχι μόνο γιά τούς ἀποστόλους ἀλλά καί γιά ὅλους τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, γιά ὅλους ὅσους πι-στεύουν σέ Αὐτόν, γιά ὅλους ἐμᾶς· γιά νά μᾶς παρηγορεῖ καί νά μᾶς ἐνισχύει, γιά νά μᾶς ἐνθαρρύνει καί νά μᾶς ἐνδυναμώνει, γιά νά δρο-σίζει τίς ταλαιπωρημένες ψυ-χές μας μέ τήν οὐράνια αὔρα του, γιά νά μᾶς χαροποιεῖ μέ τήν χαρά πού μᾶς ὑποσχέθηκε ὁ Χριστός, «ἥν οὐδείς αἴρει ἀφ᾽ ἡμῶν».

Τό Πανάγιο Πνεῦμα εἶναι καί ὁ δικός μας Παράκλητος, ἀρκεῖ νά ἐπιζητοῦμε τήν παρηγορία πού προσφέρει. Ἀρκεῖ νά τό παρακα-λοῦμε λέγοντας «ἐλθέ καί σκήνω-σον ἐν ἡμῖν». Ἀρκεῖ νά μένουμε καί ἐμεῖς «ὁμοθυμαδόν ἐπί τό αὐ-τό», ὅπως ζήτησε ὁ Χριστός ἀπό τούς μαθητές του, νά μένουμε μέσα στήν Ἐκκλησία καί ἑνωμένοι μέ τήν ὑπακοή μέ τήν Ἐκκλησία, ὥστε νά ἔχουμε πάντοτε τή χάρη του καί τήν παρηγορία του στίς ψυχές μας, γιά νά μποροῦμε νά ἀντιμετωπί-ζου-με τίς θλίψεις τῆς παρούσης ζωῆς, διότι «διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασι-λείαν τῶν οὐρανῶν», ἀλλά καί τήν ἀπουσία προσφιλῶν καί σεβαστῶν μας προσώπων, ὅπως καί τοῦ μα-κα-ριστοῦ πνευματικοῦ πατρός τῆς Ἀδελφότητος, τοῦ π. Ἀμβροσίου, πού αὐτές τίς ἡμέρες συμπλη-ρώ-θηκαν πέντε χρόνια ἀπό τήν κοί-μη-σή του.

Εὐχόμεθα ὁ Θεός νά ἀνα-παύει καί ἐκεῖνον καί τίς ψυχές ὅλων τῶν ἀδελφῶν, ἡ εὐχή του νά σᾶς συνο-δεύει καί τό Πανάγιο Πνεῦμα νά μᾶς ἐνισχύει καί νά μᾶς παρηγορεῖ πάντοτε.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ